

Č. j.: 2R 96/04 – Hr

V Brně dne 28. dubna 2005

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 1.11.2004 společností **AKORD SOFTWARE s. r. o., se sídlem ul. 28. října 68/165, 709 00 Ostrava-Mariánské Hory**, zast. jednatelkou Ing. Věrou Kovářovou, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. VZ/S 145/04-153/5157/04-Der ze dne 20.9.2004 ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – **Plzeňského kraje, zast. hejtnanem MUDr. Petrem Zimmermannem, se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň**, učiněných při zadání veřejné zakázky „**Manažerský informační systém**“ formou výzvy ze dne 29.4.2004 více zájemcům o veřejnou zakázku k podání nabídky podle ustanovení § 49 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb., zákona č. 517/2002 Sb. a zákona č. 41/2004 Sb., jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., na základě návrhu zvláštní komise, ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. VZ/S145/04-153/5157/04-Der ze dne 20.9.2004

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

Odůvodnění

Společnost AKORD SOFTWARE s. r. o., se sídlem ul. 28. října 68/165, 709 00 Ostrava-Mariánské Hory, zast. jednatelkou Ing. Věrou Kovářovou (dále jen „navrhovatel“), ve svém rozkladu žádá o zrušení rozhodnutí zadavatele o výběru nejhodnější nabídky, nebo o zrušení veřejné zakázky. Uvádí, že po nahlédnutí do dokumentace o zadání veřejné zakázky dospěl i k novým zjištěním, která následně uplatňuje. V zadání byly použity pojmy, které zadavatel blíže nespecifikoval, a tak je jednotliví uchazeči při zpracování nabídek vykládali dle svých obchodních zvyklostí, čímž došlo ke zkreslenému a nesprávnému vnímání jednotlivých nabídek. Tak například za zpracování analýzy a návrhu řešení uchazeči navrhovali cenu od 137 tis. Kč do 1 805 tis. Kč., u implementačních a servisních prací jsou rozdíly v nabídkových cenách ještě větší a pojem „maintenance“ je jednou vykládán jako „údržba software“, a jindy jako rozsah služeb a způsob dodávky těchto služeb. Cena se tak může výrazně lišit podle rozsahu nabízených služeb, který nelze objektivně srovnat, jako například problematiky školení. Navrhovatel dále namítá nesprávný postup hodnocení a manipulaci s nabídkovými cenami. Zadavatel svévolně připočítal k nabídkové ceně u varianty č. 1 cenu za dodání šesti serverů, přestože takové náklady nebyly součástí zadávací dokumentace, a u variant č. 1 a 2 i výši mzdových nákladů na nového pracovníka oboru informatiky na období pěti let. V obou případech pak byli tyto dodatečné ceny dle tvrzení navrhovatele neúměrně vysoké a zadavatel například nezohlednil, že některé z dotčených nemocnic jsou již klienty navrhovatele a pořízení nového serveru by zde nebylo nutné, případně u jiných nemocnic by bylo možno využít jejich dosavadní vybavení. Zadavatel si měl v této otázce od navrhovatele vyžádat odborné stanovisko. V této souvislosti pak navrhovatel poznamenává, že u varianty č. 3 k žádnému mzdovému navýšení nedošlo. Navrhovatel i nadále namítá, že zadavatelem hodnocená varianta č. 3 je nejméně výhodná, neboť při ní zadavatel z veřejných prostředků nezíská prakticky žádný majetek a veškeré prostředky budou použity na služby. Některé nabídkové ceny ve variantě č. 2 jsou při tom levnější než u vybrané varianty č. 3. V dokumentaci také není žádný záznam o návrhu a hlasování o vyřazení variant č. 1 a 2 z dalšího posuzování. U varianty č. 3 pak bylo nedostatečně hodnoceno kritérium dalšího rozšiřování systému, možnost změny kritérií dodavatelem a ani nebyla po vybraném uchazeči požadována informace, jaká bude hodnota navýšení v dalších 5 letech. Navrhovatel rovněž namítá, že zadavatel neprověřil nízké nabídkové ceny ve smyslu ustanovení § 36 zákona, neboť u varianty č. 3 je nabídková cena vybraného uchazeče o 30 % nižší, než ostatní ceny a navrhovatel ji označuje za dumpingovou. Dle zjištění navrhovatele pak dokumentace o zadání veřejné zakázky vykazuje i formální chyby – v příloze č. 2 záznamu nesouhlasí součty dílčích nabídkových cen uchazečů ICZ a SMS, u varianty č. 3 je u nabídky navrhovatele uvedena nabídková cena o 166 600,- Kč vyšší než v nabídce. V doplňujících podkladech se zadavatel zmiňuje o tom, že někteří uchazeči překročili cenu stanovenou pro zadání veřejné zakázky, v hodnotících tabulkách jsou veškeré ceny uvedeny včetně DPH, čímž došlo ke zkreslení kritérií o ceně dle zákona. Navrhovateli není zcela jasné, z jakých podkladů bylo provedeno hodnocení v oblasti možného srovnávání, neboť v zadání nebyl požadavek na komplexní výčet referencí nebo počtu subjektů, který je možno do tohoto srovnávání zahrnout. Pro srovnání lze totiž dle názoru navrhovatele využít např. i údajů Národního referenčního centra IPVZ Praha. Zadavatelem dodatečně doložený materiál s názvem „Popis hodnocení jednotlivých nabídek dle hodnotících kritérií“ je dle názoru navrhovatele neautorizovaný materiál, který byl vyroben až dodatečně a ze kterého není jasné kým a kdy byl zpracován. Dokumentuje pouze to, že byla hodnocena jedna ze tří variant. Navrhovatel je přesvědčen, že výše popsaným způsobem došlo k porušení zákona, nebyla vybrána nejméně nákladná varianta řešení, nebyla respektována zásada

transparentnosti a nediskriminace zadávání a současně základní cíl zákona, kterým je ekonomické nakládání s veřejnými prostředky.

K podanému rozkladu se dne 12.11.2004 vyjádřil uchazeče STAPRO s. r. o., se sídlem Pernštýnské nám. čp. 51, 530 02 Pardubice, zast. jednatelem Ing. Zdeňkem Jirsou (dále jen „STAPRO“), jehož nabídka byla vybrána jako nejvhodnější, a ve vztahu k navrhovatelem namítané nepřesnosti zadání veřejné zakázky opakovaně odkazuje na to, že nebyly ze strany uchazečů v tomto směru vzneseny žádné doplňující dotazy. Rozdíl nabídkových cen neplyne z nejasnosti zadání, ale odlišného přístupu k navrhovanému řešení jednotlivými uchazeči, což lze považovat za základní princip volné soutěže. Započtení mzdových a materiálových nákladů u variant č. 1 a 2 bylo dle názoru uchazeče STAPRO opodstatněné pro stanovení skutečných celkových nákladů jednotlivých variant, přičemž případné rozdíly v ceně serverů mohou vycházet z rozdílných technologií jednotlivých řešení. K tvrzení navrhovatele, že by bylo možno využít i stávající servery v některých nemocnicích, uchazeč STAPRO uvádí, tyto servery nebyly na podobné úlohy původně dimenzovány a dodává, že navrhovatel proklamuje pouze znevýhodnění vlastní nabídky a nezmiňuje fakt, že obdobné postavení dodavatele některých nemocnic v kraji má i uchazeč STAPRO. Uchazečem STAPRO nabízená varianta č. 3 je navíc schopna pracovat s daty z různých nemocničních systémů a počet instalací systémů realizovaných jinými uchazeči nepřináší zadavateli žádnou výhodu. K námitce navrhovatele, že u varianty č. 3 nebyly započítány žádné dodatečné náklady, uchazeč STAPRO uvádí, že dodatečné personální či materiální náklady jsou v této variantě zcela minimální, nebo nulové. V této souvislosti pak uchazeč STAPRO uvádí, že zadavatelem vybrané řešení je pro něj nejvýhodnější, neboť nevyžaduje investice do HW vybavení ani nároky na dodatečné lidské zdroje, nezbytné pro provozní zajištění systému, přenáší zodpovědnost za provozní zajištění systému na dodavatele, odběratel může volit rozsah služeb dle své aktuální potřeby, snižuje závislost odběratele na dodavateli, když zadavatel může případně změnit dodavatele bez obavy, že znehodnotí vstupní investici, a konečně díky centralizaci má tato varianta nejnižší provozní náklady. Uvedenými výhodami a dále skutečností, že jejich služby využívají i další klienti, pak uchazeč STAPRO zdůvodňuje svou nízkou nabídkovou cenu, kterou navrhovatel označuje za dumpingovou. Navrhovatel v rozkladu nepředložil žádné argumenty, kterými by zpochybnil výběr nejvhodnější nabídky za současného zachování pravidel čistoty a regulérnosti soutěže, a proto uchazeč STAPRO navrhuje opětovné zamítnutí návrhů navrhovatele a potvrzení závěrů výběrového řízení.

K podanému rozkladu se rovněž vyjádřil zadavatel dne 15.11.2004 a stejně jako uchazeč STAPRO uvádí, že v zadání byly použity pojmy standardně používané v oboru působnosti všech uchazečů. Velké rozdíly v nabídkových cenách nejsou dle názoru zadavatele dány nejednoznačností zadání, ale tím, že rozsah analýz a jejich časovou či finanční náročnost musí stanovit každý uchazeč samostatně (např. nezbytný počet školení), a dále také rozdílným přístupem jednotlivých uchazečů k řešení problému, kdy např. uchazeč STAPRO se zaměřuje na řešení typu varianty č. 3 a má již vytvořenou infrastrukturu a připravené servery na toto řešení, a proto je jeho nabídková cena ve variantě č. 3 levnější než ve variantě č. 1 a 2. Navrhovatel zaměřuje svoje řešení především na varianty č. 1 a 2, varianta č. 3 by pro něj znamenala velké investice, a proto má nabídkovou cenu pro variantu č. 3 vyšší. V této souvislosti zadavatel uvádí, že nebyl důvod k prověřování rozdílů cen jednotlivých nabídek. Při posuzování reálnosti nabídek byly brány v úvahu i reference, tedy zda nabízené řešení je uchazečem již někde provozováno. K nadále namítané nepřesnosti pojmu „maintenance“ zadavatel uvádí, že tento je definován v příloze č. 4 výzvy – tabulka nabídkových cen (Helpdesk, Podpora, Náklady na provoz u dodavatele, Validace dat, Požadavek na součinnost). Zadavatel rovněž poznamenává, že při zadání veřejné zakázky požadoval

zadavatel předložení referencí, z toho vyplývá, že byla předpokládána zkušenost s obdobným předmětem plnění a nebylo nutné všechny použité pojmy definovat. Návrh rozsahu školení náleží uchazečům a je na nich posouzení, v jakém rozsahu je nutné školení pro zvládnutí obsluhy jím vytvořeného softwaru. K započítávání cen šesti serverů zadavatel uvádí, že se jednalo pouze o pomocný výpočet u varianty č. 1, která nebyla zadavatelem vyhodnocena jako vyhovující a tento výpočet napomohl k rozhodnutí o variantě č. 3, neboť i bez přičtení ceny serverů byla cena varianty č. 1 vyšší než varianty č. 3. Částky serverů byly použity přímo z nabídek jednotlivých uchazečů. Dle tvrzení zadavatele je potřeba při hodnocení nabídek postupovat komplexně a přihlídnout mimo jiné i k personálním důsledkům zvolené varianty, neboť dvě dotčené nemocnice nemají žádný vlastní personál pro správu IT a tuto agendu nelze zajistit v rámci stávajícího personálního obsazení příslušného odboru. Varianta č. 3 byla vybrána z důvodů, že k realizaci předmětu veřejné zakázky se váží i další náklady, které v případě této varianty tíží uchazeče a nikoliv zadavatele. K námitce o nedostatečném hodnocení varianty č. 3 podle dalších kritérií zadavatel uvádí, všechny tři varianty nabízí funkčně shodné řešení, a protože finanční náročnost variant č. 1 a 2 byla nad možnosti zadavatele, bylo zcela zbytečné je hodnotit. K napadaným formálním chybám zadavatele pak tento uvádí, že ceny v tabulce pro variantu č. 3 byly shodné s cenami obsaženými v nabídce. U varianty č. 1 byla jedna dílčí cena „Počáteční investice + 6xserver“ přehlédnutím uvedena chybně, avšak jednalo se pouze o dvě dílčí ceny, sloužící k orientaci a nikoliv pro rozhodování, ke kterému byly celkové ceny již uvedeny správně. Komise tedy rozhodovala podle správných údajů. Navrhovatel dále tvrdí, že je nejasné z jakých podkladů proběhlo hodnocení u možného srovnání. K tomu zadavatel dodává, že srovnání s údaji Národního referenčního centra nabídli všichni uchazeči, toto je však pouze omezená možnost srovnání. Uchazeč STAPRO nabídl komplexní anonymní srovnání mezi více než 50 subjekty. K dodatečnému materiálu „Popis hodnocení jednotlivých nabídek dle hodnotících kritérií“ zadavatel poznamenává, že tento sloužil jako podklad pro hodnocení jednotlivých členů komise a vzhledem k tomu, že šlo pouze o pracovní podkladový materiál, nebyl nikým podepisován. Závěrem zadavatel uvádí, že celou věc posoudil komplexně, provedl hodnocení všech variant a při výběru nedošlo k žádným manipulacím ani jiným nezákonným krokům. Proto navrhuje, aby předseda Úřadu rozklad zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Ze správního spisu vyplynuly tyto skutkové okolnosti případu. Zadavatel zadal veřejnou zakázku „Manažerský informační systém“ formou výzvy ze dne 8.7.2004 sedmi zájemcům o veřejnou zakázku k podání nabídky podle ustanovení § 49 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb., zákona č. 517/2002 Sb. a zákona č. 41/2004 Sb. (dál jen „zákon“). Ve lhůtě pro podání nabídek obdržel zadavatel celkem čtyři nabídky a dne 8.6.2004 rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky uchazeče STAPRO s. r. o., se sídlem Pernštýnské nám. čp. 51, 530 02 Pardubice, zast. jednatelem Ing. Zdeňkem Jirsou (dále jen „STAPRO“). Proti uvedenému rozhodnutí podal navrhovatel námitky a následně dne 21.7.2004 návrh k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“). Tímto dnem bylo zahájeno správní řízení, ve kterém Úřad jako účastníky správního řízení označil zadavatele, navrhovatele a společnost STAPRO.

Po posouzení všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 20.9.2004 rozhodnutí č. j. VZ/S145/04-153/5157/04-Der, kterým návrh zamítl, neboť v postupu zadavatele neshledal porušení zákona. V odůvodnění svého rozhodnutí pak Úřad k námitkám ohledně nejednoznačnosti vymezení předmětu plnění veřejné zakázky uvádí, že dle jeho názoru je toto

vymezení natolik konkrétní, že umožňuje vypracovat kvalifikované nabídky. Žádný z uchazečů nepožádal o bližší vymezení předmětu plnění. Nejasnost Úřad nespátřuje ani v pojmu „řízení a koordinace činnosti“, která je dle jeho názoru vymezením základního cíle fungování celého systému, tj. řídit a koordinovat, bez níž by byl systém nefunkční. Ohledně obsahu návrhu smlouvy Úřad označuje za oprávněný argument zadavatele, že obsahové náležitosti návrhu smlouvy vymezil v podmínkách zadání, a to také prostřednictvím položkového rozpočtu. Proto ani v tomto bodě Úřad v postupu zadavatele neshledal pochybení. K námitce navrhovatele, že z výzvy není patrné, jaký stupeň významu zadavatel přisuzuje jednotlivým hodnotícím kritériím, stejně jako zde nejsou definována podkritéria hodnocení, pak Úřad podotýká, že vymezení konkrétních kritérií je zcela v kompetenci zadavatele, přičemž zákon neukládá zadavateli stanovit v podmínkách zadání váhu jednotlivých kritérií, stejně jako uvést, že kritéria jsou seřazena v sestupném pořadí. Zadavatel hodnotil nabídky na základě předem vymezených kritérií seřazených sestupně podle stupně jejich důležitosti. Rovněž není v rozporu se zákonem, skládá-li se hodnotící kritérium z více částí, tzv. podkritérií. Zadavatel toto rozčlenění uvedl v podmínkách výzvy a nelze dovozovat porušení zákona pouze z toho, že je nenazval podkritérii. Že hodnotící kritéria byla zřejmá a srozumitelná, vyplývá dle názoru Úřadu také z toho, že na ně uchazeči reagovali předložením adekvátních nabídek. K tvrzení navrhovatele, že třetí varianta plnění veřejné zakázky vybraná zadavatelem jako nejvhodnější, se mu nejeví jako nejvhodnější, neboť znamená výraznou závislost na dodavateli, Úřad pouze uvádí, že dle ustanovení § 6 odst. 3 zákona je zadavatel povinen vzít v úvahu všechny varianty, pokud předem možnost variantního řešení výslovně nevyločil. V šetřeném případě zadavatel navíc pro třetí variantu vymezil v zadání podrobnější podmínky. Vzhledem k tomu, že všichni uchazeči předložili své nabídky ve všech variantách, žádný nebyl zvýhodněn.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. VZ/S145/04-153/5157/04-Der ze dne 20.9.2004 návrh zamítl a rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky potvrdil, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí se plně ztotožňuji.

Úřad již v napadeném rozhodnutí vyčerpávajícím způsobem reagoval na navrhovatelem tvrzené nepřesnosti zadání veřejné zakázky a s názorem navrhovatele se neztotožnil. Pro úplnost zde proto pouze uvádím, že předložení rozdílných nabídkových cen není důsledkem nesrozumitelného zadání, ale běžné situace na trhu, kdy jednotliví uchazeči o veřejnou zakázku vycházejí ze svých zkušeností a materiálního zázemí. Situace, kdy jsou na základě podmínek zadání předloženy shodné nabídkové ceny, je v praxi poměrně výjimečná. K výkladu pojmu „maintenance“ je možno připustit tvrzení zadavatele, že cizí slova jsou součástí jazyka českého, jejich použití není nijak omezeno, a tedy ani není stanovena povinnost používat český ekvivalent. V této souvislosti je rovněž třeba si uvědomit, že v mnoha případech zaměnitelný český výraz neexistuje. Zadavateli proto nelze vytýkat uvedení odborného termínu v zadání veřejné zakázky, který je v daném oboru běžně používán. Navrhovatelem namítaný rozpor v interpretaci předmětného pojmu z předložené dokumentace nevyplývá. Zadavatelem použitý výraz „údržba software“ není v rozporu s obecnějším výrazem „rozsah služeb a způsob dodávky těchto služeb“, který zadavatelem použil na jiném místě dokumentace o zadání veřejné zakázky, ale je pouze jeho konkretizací. Námitky navrhovatele jsou proto v tomto bodě bezpředmětné.

Navrhovatel v rozkladu rovněž namítá neoprávněnou manipulaci s nabídkovými cenami, kdy zadavatel „svévolně připočítával“ k nabídkovým cenám u variant č. 1 a 2 i cenu dalších serverů a mzdové náklady. Po opětovném přezkoumání předložené dokumentace mohu konstatovat, že zadavatel s nabídkovými cenami nemanipuloval a tyto nabídkové ceny zůstaly neměnné. Zadavatel sice připočítal k nabídkovým cenám ve variantě č. 1 cenu šesti serverů, za jejichž pořízení by musel vynaložit další finanční prostředky v případě, že by si tuto variantu vybral, ale do celkové nabídkové ceny tyto částky nezapočítal; tabulky s nabídkovými cenami obsahují samostatnou položku „celková cena“ a následně položku „celková cena + 6x server“. Částky za servery byly použity přímo z nabídek jednotlivých uchazečů a v případech, kdy nebyly uvedeny, byla použita cena za server pro zadavatele. V této souvislosti tedy není v rozporu se zákonem, pokud zadavatel připočítal pokaždé jinou částku. Toto připočítání však bylo pro zadavatele pouze pomocným výpočtem, aby zjistil případný skutečný budoucí náklad za realizaci této varianty řešení a tak předešel jejich navyšování v budoucnu, pokud by nepostačovaly k pokrytí všech jeho potřeb. Na základě tohoto posouzení pak zadavatel variantu č. 1 nevybral jako nejvhodnější, což je plně v jeho kompetenci a ze strany navrhovatele nelze oprávněně namítat, že v otázce využití stávajících serverů a potřeby nových serverů měl být navrhovatel požádán o odborné stanovisko. Proto i v tomto bodě považuji námitky navrhovatele za neopodstatněné.

Navrhovatel ve svém rozkladu dále označuje nabídkovou cenu společnosti STAPRO za cenu dumpingovou s tím, že zadavatel měl postupovat podle ustanovení § 36 odst. 1 zákona. K tomu uvádím, že ne každou nabídkovou cenu, která je nižší než nabídkové ceny ostatních uchazečů lze vždy automaticky považovat za mimořádně nízkou a obligatorně postupovat podle ustanovení § 36 odst. 1 zákona. Je plně v kompetenci zadavatele, aby tuto otázku posoudil dle vlastního uvážení. Z charakteristiky jednotlivých variant řešení předmětu plnění veřejné zakázky, z přístupu, který k tomuto řešení zvolili jednotliví uchazeči, a rovněž z referencí, které uchazeči předložili jako součást nabídek a ze kterých si zadavatel měl možnost ověřit zkušenosti uchazečů s aplikací jednotlivých variant řešení, získal zadavatel dostatek informací o okolnostech, které uchazeči STAPRO umožnily formulovat jeho nabídkovou cenu. Zohlednil především skutečnost, že vybraný uchazeč se aplikaci varianty č. 3 věnuje dlouhodobě a na rozdíl od ostatních uchazečů má v tomto směru již vytvořenou infrastrukturu. Zadavatel tedy neměl důvod požadovat po uchazeči další zdůvodnění výše nabídkové ceny ve smyslu ustanovení § 36 odst. 1 zákona. Rovněž v tomto bodě jsou proto námitky navrhovatele nedůvodné.

K námitkám navrhovatele ohledně formálních chyb při sčítání dílčích nabídkových cen, pouze stručně uvádím, že se zde zadavatel skutečně dopustil početních nepřesností, což i sám ve svém vyjádření k rozkladu připouští, avšak tyto chyby v počtech neměly vliv na výběr nejvhodnější nabídky, neboť výsledná nabídková cena, ze které zadavatel, respektive členové komise pro posouzení a hodnocení nabídek, vycházeli při hodnocení nabídek, je uvedena bezchybně. Pochybení nelze spatřovat ani v uvedení nabídkových cen včetně DPH. Opětovným přezkoumáním dokumentace o zadání rovněž nebyla potvrzena navrhovatelem namítaná skutečnost, že by jeho nabídka ve variantě č. 3 byla v záznamu o posouzení a hodnocení nabídek navýšena o 166 000,- Kč. Proto i tyto námitky navrhovatele považuji za bezdůvodné.

Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných

souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Plzeňský kraj, se sídlem Škroupova 18, 301 00 Plzeň, zast. MUDr. Petrem Zimmermannem,
2. STAPRO s. r. o., se sídlem Pernštýnské nám. 51, 530 02 Pardubice, zast. Ing. Zdeňkem Jirsou,
3. AKORD SOFTWARE s. r. o., se sídlem ul. 28. října 68/165, 709 00 Ostrava-Mariánské Hory, zast. Ing. Věrou Kovářovou,
4. spis.